

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Sodalitatis B. Mariae Virginis. siue Exercitium Spirituale Christianae Pietatis

Véron, François

Coloniae Agrippinae, 1505 [i. e. 1605]

10. Orationis mentalis descriptio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46577)

melior sit finis orationis, quàm principii; hoc est, vt magis incalescamus Dei amore, & virtutis desiderio sub orationis exitum, quàm in illius exordio.

*Absoluenda
oratio.*

Postremò danda omnis opera, vt ad finem vsque deducatur omnis oratio. Sollet enim diabolus efficere, vel conari certè, vt interrumpamus orationem, ac imperfectam relinquamus quo nimirum & perseverantiæ in orando fructu, & cæteris orationis effectibus careamus; nostramq; Deus orationem reiiciat, tanquàm mancā, & imperfectam, ac propterea se indignam, qui perfectissimus est.

PARS DECIMA.

Orationis mentalis præstantia & descriptio.

Quid Meditatio.

Mentalis Oratio, est, quæ sola mente fit absq; exteriori vocis sono; quando nimirum mens hominis sine externa voce, quæ internuncius illi est, & interpretes quidā, per se cum diuina mente & spiritu agit, & quasi familiariter, sermocinatur, illiq; cōiungitur. Meditari igitur est mente in Deum itare; est pium mentis affectum in Deum dirigere; est ascendere animo de terrenis ad cœlestia; est res super-
nas

Quid Meditari.

nas mente inquirere; est animæ desiderium ad inuisibilia extendere. Quapropter duabus alis nititur Meditatio, Intellectus, & voluntatis operatione. Intellectus enim res, quæ sumuntur meditandæ expendit, obseruat, cognoscit, inter se confert ac simul atque satis eas vidit & excussit, voluntati proponit, eas ut optet & amet, earumque visione excitetur & inflammetur in Deum. Quocirca orationis mentalis finis non est mente discurrere, conceptus pulchros eruerе, res bene capere & cognoscere (quæ operationes sunt Intellectus) sed affici iis cognitis, eas amare, velle, desiderare, quæ voluntatis operationes sunt. Vnde Propheta regius: *In meditatione mea exardescet ignis*; hoc est, feruor quidam, & animi promptitudo, acceleritas exsuscitabitur, ea ut fugiam, quæ obsunt; amem verò & complectar, quæ profunt; ut desiderem æterna, inuisibilia, cœlestia; negligam verò temporalia, visibilia, & terrena. Genus hoc orationis ut nobilissimum, Deoque gratissimum, à sanctis Patribus fuit olim omnium maximè usurpatum, qui noctes sæpè diebus coniungebant, de cœlestibus rebus meditando, cum non possent satiari præ magnitudine diuinæ voluptatis, quam persentiebant in diuinarum rerum commentationibus. Sed &

*Duabus
lis nititur
oratio.*

*Meditatio
genus ora-
tionis est
nobilissimum*

Gen. 2.

1. Reg. 2.

6.2.

experiebantur quotidie magis, quam potens esset, & efficax ista oratio, non ad recolenda modo Dei beneficia, sed & quaerenda à Deo impetranda. Sic Isaac Patriarcha egrediebatur foras ad meditationem inclinata iam die. Sic Moyses 40. dies & noctes in monte cum Deo fuit. Sic Anna mater Samuelis loquebatur in corde suo cum Deo, filium impetrare volens, tantumque labia mouebantur, & vox penitus non audiebatur, ait Scriptura. Sic Prophetæ; Sic Ioannes in solitudine; sic Christus in deserto & montibus; sic Apostoli noctibus sæpè integris; sic veteres illi Anachoretæ, monachi, Eremitæ, sic BB. Augustinus, Benedictus, Dominicus, Thomas, & quicunque sanctitate fuerunt, & recondita Dei cognitione, gustuque cœlestium rerum admirabiles; sic B. Virgo conseruabat omnia verba hæc, ait B. Lucas, conferens in corde suo; hoc est, de auditis visisq; apud se meditabatur.

PARS VNDECIMA.

Quis vsus & praxis mentalis Orationis.

CUM mentalis oratio tantæ sit præstantiæ & vtilitatis, ex re esse videtur, quis